

PARAULA I VIDA

Per una economia de comunió, fraternitat i equitat

L'economia i les finances han estat una preocupació constant en el Magisteri social de l'Església. I és que, com ensenya el «Compendi de Doctrina Social», l'economia té una finalitat, que no és ella mateixa, sinó el desenvolupament global i solidari dels éssers humans, que és al cor de l'Evangelí.

El Papa Francesc n'ha parlat molt, sobretot a les seves cartes *Evangelii gaudium* (EG), *Laudato si'* (LS) i *Fratelli tutti* (FT). Seguint els seus predecessors, fa un judici molt crític de l'economia actual. Considera inacceptable que, malgrat tots els avenços econòmics, la majoria d'homes i dones del nostre temps, viuen precàriament al dia, amb conseqüències funestes i la desigualtat és cada cop més patent. Denuncia les injustícies causades per «un model econòmic basat en els guanys que no dubta a explotar, rebutjar i àdhuc matar l'home» (FT 22). L'actual model de desenvolupament té com a resultat la degradació ambiental, perquè «qualsevol cosa que sigui fràgil, com el medi ambient, queda indefensa davant els interessos del mercat divinitzat, convertit en regla absoluta» (EG 56).

Per al Papa Francesc, això és conseqüència d'una idolatria o fetixisme del diner i d'ideologies que defensen l'autonomia absoluta dels mercats, que deriven en corrupció, evasió fiscal i consumisme exacerbats (cf. EG 56). Darrere el model econòmic actual hi troba criteris erronis, com el principi de l'exclusiva maximització del benefici, que ignora els costos socials i mediambientals de la seva acció, i que no és capaç de satisfer les necessitats de tothom, així com la falsa idea del creixement infinit o il·limitat (cf. LS 106, 109). Per tot això,

Francesc demana una economia diferent, que doni vida i que no mati, que inclogui sense excloure, que humanitzi i que tingui cura de la creació. Tot això reclama «canviar el model de desenvolupament» i «redefinir el progrés» (LS 194). Un model que sigui fruit de la cultura de comunió, basat en la fraternitat i l'equitat, que porti a una economia saludable i un desenvolupament sostenible.

Aquesta economia de comunió, fraternitat i equitat parteix del principi del destí universal de tots els béns de la terra que Déu va voler crear, atesa la igual dignitat de tots els éssers humans, assegurant l'accés equitatiu de tots els pobles als recursos naturals. Per això, és necessari que l'economia i les finances siguin ben governades políticament, a través d'autoritats democràtiques, nacionals i internacionals (LS 175). També és fonamental preservar el treball digne per a tots com a via per al desenvolupament integral de la persona. Igualment considerar l'agricultura com la base d'una sana economia i prioritzar la solidaritat amb els més pobres, exigència fonamental per a la realització efectiva del bé comú.

Aquest model requereix un canvi en els estils de vida que ens toca a tots, per viure amb major simplicitat, sobrietat i humilitat, sense aferrar-se obsessivament als propis privilegis. Davant el desconcert dels apòstols, en sentir l'ensenyament de Jesús sobre la riquesa i les dificultats d'entrar en el Regne, els digué: «Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot» (Mt 19, 26).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa del fundador dels Germans Maristes a Les Avellanes

La festa del fundador dels Germans Maristes («Germanets de Maria»), el sacerdot francès Sant Marcel·lí Champagnat se celebrà solemnement, el 6 de juny, amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, la comunitat dels 9 Germans Maristes del Monestir de les Avellanes, el seu Capellà Mn. Josep M. Aresté, l'Arxiprest Mn. Jordi Profitós, i els sacerdots de l'Arxiprestat de Balaguer-Noguera, de Tremp i del veí bisbat de Lleida, amb el P. Escolapi Eduard Pini, i amb altres amics i cooperadors de l'Obra Marista i veïns de la contrada. Se celebrà l'Eucaristia solemne concelebrada, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric, i acompanyada a l'orgue pel Gmà. Simió. Després van compartir un àpat de germanor en el refector del Monestir.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estem massa acostumats a demanar a Déu tot i més. La gran distorsió de la fe és la instrumentalització de Déu, fer-lo servir per demanar-li allò que no tenim i entenem que ens ho pot donar. Però ens passa per alt que és Déu el que acaba demanant-nos i, molt sovint, quan ens demana, no sabem què donar-li.

Jesús ens va concretar què ens demana Déu a cada un de nosaltres. Va ser tan clar i directe quan li va preguntar a un tal Pere, esporuguit i alhora envalentit, tot veient davant seu el Ressuscitat. Aquell diàleg de Jesús

Et demano el teu amor

i Pere traspua el secret més gran per fer-nos entendre què ens demana Déu: que l'estimem.

Déu, en la figura de Jesús davant de Pere, ens ve a demanar el nostre amor. Tal com està redactat es tracta d'un veritable pacte. Per tres vegades Jesús li va demanant a Pere que ratifiqui la seva estimació. De quina manera devien ressonar-li aquelles poques paraules a Pere i com ens so-

traguem encara ara quan li sentim pronunciar a Jesús: «Valentí, m'estimes més que...». No hi ha escapatòria, Jesús ens encercla amb el seu desig de ser estimat per mi.

Quan Pere li ha de respondre tres vegades, passant per la humilitat i per la tristesa per haver de repetir una mateixa afirmació, com si no fos creïble, està deixant clar que Jesús li està demanant el que més li costa de donar:

el seu amor incondicional. I se'ns fa molt difícil anar a trobar el perquè d'aquesta petició de Jesús.

Però ho he vist clar, el nen demana que l'estimi perquè ho necessita, perquè em necessita. Jesús em demana que l'estimi perquè em necessita. Encara que sembli impossible però és així de cert, hem estat creats per regalar el nostre amor a Déu, perquè Déu sigui estimat per nosaltres. Meditem sovint sobre aquesta gran missió que Déu mateix ens encomana: estima'm.

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRA Y VIDA

Por una economía de comunión, fraternidad y equidad

La economía y las finanzas han sido una preocupación constante en el Magisterio social de la Iglesia. Y es que, como enseña el «Compendio de Doctrina Social», la economía tiene una finalidad, que no es ella misma, sino el desarrollo global y solidario de los seres humanos, que está en el corazón del Evangelio.

El Papa Francisco ha hablado mucho de economía, sobre todo en sus cartas *Evangelii gaudium* (EG), *Laudato si'* (LS) y *Fratelli tutti* (FT). Siguiendo a sus predecesores, hace un juicio muy crítico de la economía actual. Considera inaceptable que, a pesar de todos los avances económicos, la mayoría de hombres y mujeres de nuestro tiempo, viven precariamente al día, con consecuencias funestas y la desigualdad es cada vez más patente. Denuncia las injusticias causadas por «un modelo económico basado en las ganancias que no duda en explotar, rechazar e incluso matar al hombre» (FT 22). El actual modelo de desarrollo tiene como resultado la degradación ambiental, porque «cualquier cosa que sea frágil, como el medio ambiente, queda indefensa frente a los intereses del mercado divinizado, convertido en regla absoluta» (EG 56).

Para el Papa Francisco, esto es consecuencia de una idolatría o fetichismo del dinero y de ideologías que defienden la autonomía absoluta de los mercados, que derivan en corrupción, evasión fiscal y consumismo exacerbado (cf. EG 56). Detrás del modelo económico actual se encuentran criterios erróneos, como el principio de la exclusiva maximización del beneficio, que ignora los costes sociales y medioambientales de su acción, y que no es capaz de satisfacer las necesidades de todos, así como la falsa idea del crecimiento infinito o ilimitado (cf. LS 106, 109). Por todo ello, Francisco pide una economía diferente, que dé vida y que no mate, que incluya sin excluir, que humanice y que cuide la creación. Todo esto reclama «cambiar el modelo de desarrollo» y «redefinir el progreso» (LS 194). Un modelo que sea fruto de la cultura de comunión, basado en la fraternidad y la equidad, que lleve a una economía saludable y un desarrollo sostenible.

Esta economía de comunión, fraternidad y equidad parte del principio del destino universal de todos los bienes de la tierra que Dios quiso al crear, dada la igual dignidad de todos los seres humanos, asegurando el acceso equitativo de todos los pueblos a los recursos naturales. Por eso, es necesario que la economía y las finanzas estén bien gobernadas políticamente, a través de autoridades democráticas, nacionales e internacionales (LS 175). También es fundamental preservar el trabajo digno para todos como vía para el desarrollo integral de la persona. Igualmente considerar la agricultura como la base de una sana economía y priorizar la solidaridad con los más pobres, exigencia fundamental para la realización efectiva del bien común.

Este modelo requiere un cambio en los estilos de vida que nos toca a todos, para vivir con mayor simplicidad, sobriedad y humildad, sin aferrarse obsesivamente a los propios privilegios. Ante el desconcierto de los apóstoles, al sentir la enseñanza de Jesús sobre la riqueza y las dificultades para entrar en el Reino, les dijo: «Es imposible para los hombres, pero Dios lo puede todo» (Mt 19,26).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Càritas segueix augmentant l'ajut que facilita a les persones en situació de risc

Les Càritas diocesanes d'Urgell, Lleida i Solsona han destinat durant l'any 2022 un total de 7.184.653 euros per atendre les persones que acudeixen a l'entitat. La xifra suposa gairebé un 9% més que l'any 2021, quan es van destinar 6.567.844 euros.

Gran part d'aquests recursos han estat dedicats a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, i als projectes d'inserció laboral. En total s'han beneficiat de l'acció de Càritas més de 16.000 persones d'arreu del territori de les tres diòcesis. Així mateix, també s'han atès gairebé 7.500 persones en els diversos programes que duu a terme l'entitat. Aquestes dades provoquen certa inquietud, especialment per l'augment constant en els darrers anys en recursos econòmics per cobrir les demandes.

Pel que fa a les ajudes econòmiques directes, més de 4.000 llars de Ponent i el Pirineu han rebut un total de 704.860 euros per part de les tres Càritas, pels 650.844 euros que es van destinar el 2021. Una dada que mostra com els efectes de la pandèmia encara no s'han revertit, ja que la xifra augmenta paulatinament respecte els anys anteriors (2021 i 2020), i continua sent més d'un 25% més alta que abans de la Covid-19. L'entitat remarca, però, que els diners destinats a les persones és un mitjà i no una finalitat, i avisa que l'acompanyament i l'apoderament són crucials per a les persones que més pateixen. Des de Càritas avisen que invertir recursos és imprescindible per aconseguir una societat amb igualtat de drets i oportunitats.

Un dels elements que ha marcat l'any 2022 ha estat l'esclat de la guerra a Ucraïna. Això ha donat lloc a l'arribada al nostre país de moltes persones fugint del conflicte. Al territori de Ponent, la diòcesi que ha rebut major nombre de persones refugiades és Urgell, on la Càritas diocesana ha acollit un total de 179 famílies i ha aconseguit que 429 persones es beneficiessin de l'acció de Càritas, especialment al municipi de Guissona. Aquest fet ha suposat per a la Càritas diocesana d'Urgell un esforç afegit a la seva tasca, fent que la recuperació que es preveia a principis d'any no s'hagi materialitzat. A inicis d'any, Càritas havia acompanyat a l'Estat espanyol 5.378 persones refugiades des de l'esclat de la guerra.

Des de les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona es constata, una vegada més, que els vaivens i les crisis del model afecten totes les capes socials però, especialment, les més vulnerables, i l'actual crisi inflacionària no és una excepció. L'impacte de la pujada del cost de la vida i de les despeses bàsiques amplia el percentatge de recursos que aquestes llars han de destinar a menjar, habitar i desplaçar-se, deixant molt poc per a la resta i res per a l'estalvi. La convicció que l'ocupació és la via prioritària i capaç de solucionar aquestes dificultats en les famílies xoca amb la realitat de les condicions que ofereix el mercat de treball i l'evolució dels sous. Per tot això, les entitats consideren que «és urgent i necessari continuar avançant cap a un disseny de polítiques socials des d'un enfocament basat en drets humans».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

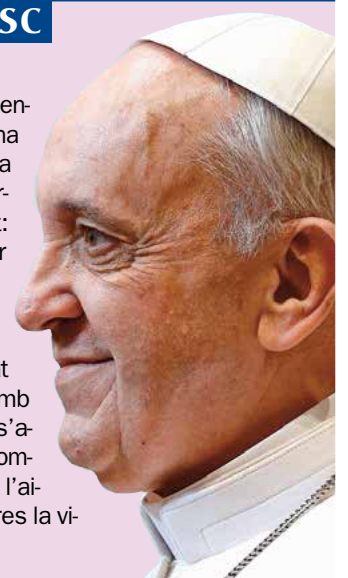

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les dones, totes les dones, siguin respectades, protegides, valorades. Agredir una dona i una mare és fer-li a Déu el mateix, que va prendre d'una dona, d'una mare, la condició humana» (8 de març).

@Pontifex_es: «Cada batejat és enviat a anunciar la Bona Notícia, estimant i servint els altres. No podem romandre com a mers espectadors; el zel apostòlic ens impulsa a buscar sempre noves maneres d'anunciar i de testimoniar l'amor de Déu» (8 de març).

@Pontifex_es: «L'almoïna, feta sense cridar l'atenció dels altres, dona pau i esperança al cor. Ens revela la bellesa del donar que ens permet descobrir un valuós secret: "La felicitat està més en donar que en rebre" (Hch 20,35)» (8 de març).

@Pontifex_es: «Jesús, assedegat d'amor, sadolla la nostra set amb amor. Com amb la samaritana, s'acosta a nosaltres en el quotidià, comparteix la nostra set, ens promet l'aigua viva que fa brollar en nosaltres la vida eterna» (12 de març).

Presentació del llibre-resum de la Càtedra de Pensament Cristià de l'any 2022

La sala d'actes de l'Església de Santa Maria del Fener, a Andorra la Vella, acollí el dia 5 de juny la presentació del llibre-resum de les ponències de la Càtedra de Pensament Cristià de l'any 2022, *La cura del món, dels altres i d'un mateix*, a càrrec de la M.I. Sra. Roser Suñé, qui ha estat Síndica general del Principat en els darrers anys.

L'acte va ser obert al públic en general i fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i el Director de la Càtedra, el Dr. Francesc Torralba. A la presentació hi van assistir el Representant del Copríncep episcopal, M.I. Mn. Josep M. Mauri Prior; l'Adjunt al Representant personal del Copríncep episcopal, Dr. Eduard Ibáñez; l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; el Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira; i el Secretari general del Bisbat d'Urgell, Mn. David Codina.

En les 117 pàgines del llibre es profunditza i es debat sobre les bondats d'encaminar-se cap a una «societat de la cura», en el marc dels tres àmbits essencials: la cura del món, la cura dels altres i la cura d'un mateix. El Dr. Javier de la Torre posà la mirada en tenir cura del món fent aportacions des de la bioètica i la teologia moral; la Dra. Ester Busquets reflexionà sobre el concepte de la cura des de la relació amb els altres com una resposta ètica a

la vulnerabilitat; i el Dr. Torralba estudià com ha evolucionat la noció de tenir cura d'un mateix des d'una vessant filosòfica seguint les petjades de Michel Foucault.

La ponent va oferir una lectura subjectiva remarcant els elements que més la van fer pensar, a fi de motivar els presents a una lectura personal i a una cerca pròpia de la bibliografia que se cita, ampliant així els referents personals en la temàtica. A partir de les propostes dels ponents, les idees dels quals en feu molt bona glossa de manera entenedora, Suñé reflexionà sobre com «la cura ha d'estar

present en qualsevol espai de relació en una societat veritablement democràtica», doncs «es posa el fràgil en el centre i crec que això es fa poc». Suñé va finalitzar la ponència agraint la iniciativa «perquè ens enriqueix a tots, ja que ens permet obrir nous horitzons de pensament i ens fa avançar com a persones dins d'una societat que ens demana ser capaços d'entendre el nostre rol dins de la seva complexitat».

Podeu descarregar aquí la ponència sencera

► **Els alumnes d'Agramunt visiten el patrimoni religiós.** L'alumnat de Cicle Mitjà de l'Escola «Macià-Companys» d'Agramunt, van dur a terme la visita a dos espais del patrimoni cultural i religiós agramuntí el mes de juny: l'Ermida del Socós que està ubicada a tocar del Parc de la Riella i del riu Sió, i l'església parroquial, que és sense dubte un dels espais més importants del patrimoni cultural de la comarca d'Urgell. Els joves foren acompanyats per Mn. Jaume Mayoral, el Rector d'Agramunt, qui va agrair la visita escolar per poder donar una explicació des de la vessant religiosa, per-

què els alumnes d'altres confessions i creences també puguin valorar els dos espais, com a patrimoni cultural i com a lloc de culte religiós. Van conèixer la història de l'Ermida del Socós, i també els elements que hi ha dins la capella, com la còpia de la imatge de la Mare de Déu dels Socós, una imatge de Sant Cristòfol, una pintura mural que explica la història de la troballa de la imatge per uns pastors i altres elements. A l'església parroquial admiraren l'art romànic de la portalada i l'interior de l'església, i també el retaule del Roser i les imatges religioses que hi ha en diferents llocs de l'església, les piles d'aigua beneïda i la pila baptismal. Van aturar-se també a la funció dels vitralls, i en el cas dels d'Agramunt que parlen de la terra i el cel, de la collita i la pluja. Aquesta activitat permet els alumnes, tant els que cursen religió com els que no ho fan, co-

nèixer un ric patrimoni que, a més del seu valor cultural, també tenen una significació religiosa, molt important per als creients.

► **Confirmacions a Encamp.** El dia 9 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va administrar el sagrament de la Confirmació a 11 joves de la Parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida d'Encamp, al Principat d'Andorra. A la seva arribada a la parròquia, l'Arquebisbe i Copríncep fou rebut per la Cònsol Major de la Parròquia, Hble. Sra. Laura Mas, la Consellera del Comú, i pel Rector i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira.

Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector Mn. Elvira i el Vicari parroquial Mn. Àlex Vargas. A la seva homilia, l'Arquebisbe subratllà als joves confirmands com creure en Jesucrist és una veritable cursa d'esforç i lluita.

Aprofitant que aquell cap de setmana es duia a terme a la parròquia el Campionat d'Europa 2023 de l'Spartan Race, Mons. Vives animà els joves a ser atletes de Crist, que lluiten, per mantenir la fe, que no es deixen vèncer per les dificultats ni per les modes, que els volen fer creure que Jesús no és important, i els animà a lluitar en el noble combat de la fe. Al final de la Missa, la parròquia regalà als confirmats un petit penjoll amb una creu, i l'Arquebisbe un Nou Testament animant els joves a aprofundir en la lectura de la Paraula de Déu i en el seu coneixement i amistat amb Jesús.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, verges carmelitanes i màrtirs.

18. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.

19. ■ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Simmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC), santa Margarida, vg. i mr.; sants Pau i Sisennand, diaques i màrtirs a Còrdova.

21. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prevere i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ Dissabte [Ct 3,1-4a (o bé: 2C 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1-2.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.

23. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé, més breu: 13,24-30)]. Santa Brígida de Suècia, religiosa viuda, fundadora de l'Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, màrtirs; santa Conegunda, religiosa franciscana.

Diumenge XV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Una part caigué a la terra bona i donà fruit»

Jesús era molt bon pedagog. Per això feia servir paràboles, és a dir, com historietes per fer entendre als deixebles el seu missatge. Avui hem escoltat la coneguda paràbola del sembrador. Tenim la sort que el mateix Jesús en fa l'explicació. La llavor que sembra un sembrador cau en quatre terrenys diferents: *arran del camí; en un terreny rocós; entre els cards; i per fi, una altra part va caure en terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta.* Només aquesta llavor va produir fruit en major o menor quantitat. L'explicació de Jesús és clara: *la llavor és la predicació del Regne*, podem dir la Paraula de Déu. Alguns l'escolten però no l'entenen, no li donen més importància i es perd el fruit. Altres reben aquesta paraula amb alegria però quan arriben les dificultats o les persecucions, sucumbeixen de seguida. En altres sembla que la Paraula de Déu dona fruit però tot seguit les preocupacions del món present i la seducció de les riqueses fan que no fructifiqui. Jesús, doncs, ens convida a mirar com acceptem la seva Paraula i fins a quin punt som capaços de superar tant les dificultats de la vida com sobretot les preocupacions de cada dia o bé l'encís de la riquesa. No ens enganem doncs, pensant que rebem amb alegria la Paraula de Déu; cal examinar si fem tot el possible perquè doni molt de fruit. És el que anunciava Isaïes que compara la paraula que surt dels llavis de Déu amb la pluja i la neu: aquestes no són estèrils: *fecunden la terra i la fan germinar.* Així la Paraula de Déu *no tornarà infecunda.* En aquesta sentit Pau ens recorda que *els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres.* Essent així, els problemes, les dificultats, les preocupacions, la riquesa no han de ser cap obstacle perquè la paraula de Déu doni molt de fruit en nosaltres. Quins impediments posen perquè la Paraula de Déu no doni en nosaltres el cent o almenys el seixanta o el trenta per u? La Paraula de Déu és sempre eficaç.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueix a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joiós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joioses i canten. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice del Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos:

Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará. Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gemiendo y sufre dolores de parto. Y no solo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filial, la redención de nuestro cuerpo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar, y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta. El que tenga oídos, que oiga.»